

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319205439
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1319205439.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a sudkýň JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Zity Leimbergerovej v spore žalobcu: O., A..P..U., T.: XXXXXXXX, A. A.V. O. XX, K., zast. advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, so sídlom Majerníkova 3/A, Bratislava proti žalovanému: L.Š. P., G.. X.X.XXXX, K. P. XX, K., o zaplatenie istiny úveru 309,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 28. septembra 2021, č. k. 24Csp/50/2019-64, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia istiny úveru vo výške 309,- eur, odplaty vo výške 224,- eur, zmluvného úroku vo výške 68,50 % ročne zo sumy 800,- eur od 2.10.2015 do 9.10.2015, zo sumy 702,- eur od 10.2015 do 10.2.2016, zo sumy 571,- eur od 11.2.2016 do 10.3.2016, zo sumy 440,- eur od 11.3.2016 do 11.4.2016 a zo sumy 309,- eur od 12.4.2016 do zaplatenia, taktiež zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 533,- eur od 3.10.2016 do zaplatenia, poplatkov za upomienky vo výške 270,- eur a zmluvnej pokuty vo výške 33,- eur, ako aj náhrady trov konania za právne zastúpenie a za zaplatený súdny poplatok. Žalovanému súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie mal za nespornú iba skutočnosť, že dňa 2.10.2015 žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom v zmysle § 181 ods. 2 CSP po otvorení pojednávania určil, že za nesporné tvrdenie žalobcu považuje iba uzavretie tejto zmluvy, ktorú predložil ako dôkaz. Žalobca vôbec neuviedol, kedy a akým spôsobom žalovanému úver poskytol, netvrdil, že by žalovanému nejakú zmenku odovzdal, ani nepredložil žiadnu zmenku ako dôkaz. Taktiež neuviedol kedy a v akej výške boli splatné splátky úveru, pre nezaplatenie ktorých mal žalovaný stratiť výhodu splátok, kedy zaslal žalovanému upomienky, ani čo bolo obsahom týchto upomienok. Neuviedol ani, kedy vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku, po tom, čo neplnil riadne svoj záväzok. Z takto vykonaného dokazovania zistil, že podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal žalobca dohodnutým spôsobom poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 800,- eur a žalovaný mal uhradiť žalobcovi celkom sumu 1.572,- eur do 2.10.2016. Úver sa mal žalovanému poskytnúť formou prevzatia zmenky. Išlo o opakovanú zmluvu. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý do 2.10.2016. V bode 2 zmluvy bola v súvislosti s odplatou vo výške 224,- eur uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 28 % a ďalej aj priemerná hodnota RPMN na poskytnutý úver vo výške 24,67 %. Súd prvej inštancie uplatnený nárok posudzoval ako vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru a zaplatenie dohodnutého úroku z úveru a dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru, podľa §§ 497 a 499 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, zmluvnú pokutu podľa § 544 Občianskeho zákonníka a ako úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Z dôvodu chýbajúcich rozhodujúcich skutkových tvrdení žalobcu, ktoré nemožno nahradiť odkazom na označené

dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP), pričom však ním tvrdené skutočnosti nevyplynuli ani z predložených dôkazov, nebolo zrejmé, kedy, či vôbec a akým spôsobom bol žalovanému úver poskytnutý, aká zmenka mu mala byť odovzdaná, ako žalovaný splácal úver, kedy a aké upomienky žalobca zaslal žalovanému, súd prvej inštancie vyvodil záver, že žalobe nemožno vyhovieť a je potrebné ju zamietnuť. Pre úplnosť súd uviedol, že RPMN je náležitosť, ktorú musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo znenia § 2 písm. g) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že do výpočtu RPMN sa majú zahrnúť všetky náklady, vrátane úrokov a poplatkov akéhokoľvek druhu. Do výpočtu RPMN tak mali byť zahrnuté aj úroky, nie iba odplata. V zmluve však bola uvedená zjavne nesprávna výška RPMN poskytnutého úveru vo výške 28 %, keďže žalovaný mal žalobcovi za jeden rok zaplatiť sumu takmer dvojnásobne vyššiu, než mu mala byť poskytnutá. S odkazom na ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa uzavrel, že poskytnutý úver by bol bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi by bolo možné priznať len istinu skutočne poskytnutého úveru.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorých by patrila náhrada trov konania žalovanému, ktorému však žiadne trovy v konaní nevznikli, preto mu náhrada trov nebola priznaná.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že má za to, že v predmetnom sporovom konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. CSP, keďže súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nakoľko podľa jeho názoru nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 1.572,- eur s termínom splatnosti 02.10.2016. Ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované, splátka vo výške 1.572,- eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 800,- eur, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 224,- eur a úroku vo výške 548,- eur (68,50 % zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku), čím je zároveň zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmysle uvedeného je v zmluve o spotrebiteľskom úvere jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (800,- eur + 224,- eur + 548,- eur = jedna splátka vo výške 1.572,- eur). Rovnako je v zmluve o úvere špecifikovaný údaj o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko tieto údaje sú zreteľne uvedené v bode 3. zmluvy o úvere: „Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 02.10.2016.“ Z uvedeného s určitosťou vyplýva, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca ďalej uvádza, že jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok z poskytnutého úveru (úroky, poplatok). Započítanie celej sumy splátky sa hradí najprv na istinu a až tak na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo omeškania dlžníka s platbou splátky dôjde skôr k zníženiu istiny, z ktorej by si žalobca ako veriteľ mohol uplatňovať zákonné úroky z omeškania. V prípade osoby žalovaného má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Žalovaný navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu zmluvy o úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Žalovaný si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere.

Súd predmetný návrh žalobcu zamietol a to z dôvodu premlčaného nároku. Žalobca sa s týmto záverom nestotožňuje nakoľko má za to, že žaloba bola podaná v stanovenej lehote, t. j. ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol zo strany žalovaného odoslaný dňa 02.10.2019 teda uplatnený nárok bol včas a vzhľadom nato, že bolo v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené, že žalovaný sa zaviazal k úhrade jednej splátky, dlh nemožno považovať za premlčaný.

5. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok nie je vecne správny.

7. V prejednávanej veci sa žalobca proti žalovanému domáha zaplata peňažnej sumy z titulu plnenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy sa jedná o spor s ochranou slabšej strany, teda spotrebiteľa (žalovaného), čo v konaní nebolo ani sporné. Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu chýbajúcich rozhodujúcich skutkových tvrdení strany žalujúcej, pričom tieto nevyplývajú ani z predložených dôkazov. Súd je v spore so slabšou stranou oprávnený vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 CSP). Súd prvej inštancie žalobcovi vytkol, že okrem toho, že sa na nariadené pojednávanie nedostavil (ani jeho advokátka), absentujú skutkové tvrdenia žalobcu, kedy, či vôbec a akým spôsobom bol žalovanému úver poskytnutý, aká zmenka mu mala byť odovzdaná, ako žalovaný splácal úver, kedy a aké upomienky žalobca žalovanému zaslal. Žalobca v žalobe i v odvolaní jednoznačne tvrdil, že žalovanému poskytol úver vo výške 800,- eur za podmienok uvedených vo formulárovej zmluve žalovaným podpísanou dňa 2.10.2015 o 14:00 hod. Súd prvej inštancie mal zrejme za to, že úver bol žalovanému poskytnutý formou zmenky tak, ako to vyplýva z potvrdenia o spôsobe poskytnutia úveru (spodná časť 2. strany zmluvy), ktoré potvrdenie žalovaný opatril aj svojím podpisom. Keďže zo skutkových tvrdení žalobcu nevyplýva, že úver bol poskytnutý formou zmenky a žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu výslovne nepoprel, považujú sa skutkové tvrdenia žalobcu (uvádzajúce, že žalovanému poskytol úver) za nesporné (§ 151 CSP). V danom prípade je teda nateraz potrebné vychádzať z predpokladu, že dôvodom uvedenia údajov o bankovom účte žalovaný poskytol a do zmluvy uviedol práve za účelom vkladu/bezhotovostného prevodu žalobcom poskytnutých peňažných prostriedkov na účet žalovaného vedeného v Tatra banke, a.s.

8. Súd prvej inštancie zároveň pre úplnosť uviedol, že v tomto prípade bola v zmluve nesprávne uvedená výška RPMN, s odôvodnením, že „žalovaný mal žalobcovi za jeden rok zaplatiť sumu takmer dvojnásobne vyššiu, než mu mala byť poskytnutá“, a to s poukazom na ust. § 9 ods. 2 (majúc zrejme na mysli konkrétne písm. k) v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy) a § 2 písm. g) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň správne uvádza, že ak je v zmluve nesprávne uvedená výška RPMN (ak súd skutočne dospeje k takémuto záveru s podporou náležitého dôkazu), je v zmysle ust. § 11 ods. 1 (opätovne zrejme majúc na mysli písm. d) tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch) poskytnutý spotrebiteľský úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

9. Žalobca je povinný v žalobe uviesť také skutočnosti (skutkové tvrdenia), ktorými vymedzí skutok (skutkový dej), na základe ktorého si v spore uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu. Inými slovami, žalobca je povinný vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Obsah relevantných skutkových tvrdení, ktoré je strana povinná v spore tvrdiť, zásadne vychádza z hmotného práva (z hypotézy hmotnoprávnej normy). Strana sporu je povinná tvrdiť také skutočnosti, ktoré zakladajú vznik jej práva, resp. zánik jej povinnosti. Tieto tvrdenia strany sporu možno považovať za podstatné a rozhodujúce. Právna teória pre ne používa aj pojem substancované tvrdenia. Substancované tvrdenia sú teda také, ktoré možno podradiť pod konkrétne ustanovenie hmotného práva. Predloženie skutkových tvrdení je základnou podmienkou existencie súdneho sporu. Bez nich by totiž vôbec nebolo možné určiť, čo je predmetom sporu. Predloženie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení je však aj predpokladom úspechu v spore. Ak protistrana nesúhlasí so skutkovými tvrdeniami, je jej procesnou povinnosťou účinne poprieť tieto skutkové tvrdenia. Ak by skutkové tvrdenia neboli popreté, vychádza sa z toho, že tieto skutkové tvrdenia sú medzi stranami nesporné. V takom prípade o nich nie je potrebné vykonávať dokazovanie a súd z nich pri rozhodnutí vychádza. V zmysle Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 196/2009 „občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený

nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podradiť pod hypotézu právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené.“ Ak zo žaloby je možné vyvodiť čo je predmetom konania, súd žalobu meritórne prejedná. Neunesenie bremena tvrdenia však bude znamenať neúspech strany spočívajúci v strate sporu. Podľa judikatúry platí, že: „Pokiaľ žaloba obsahuje tvrdenia skutočností, z ktorých možno vyvodiť, aký je predmet konania, potom procesnou sankciou za nesplnenie povinnosti tvrdenia, resp. aj za nesplnenie dôkaznej povinnosti nie je odmietnutie žaloby, ale prípadný neúspech účastníka vo veci samej.“ (Soudní rozhledy, 6/2008). Teda, ak niektorá zo strán sporu neunesie bremeno tvrdenia (povinnosť tvrdiť rozhodujúce a podstatné skutočnosti), procesným následkom bude neúspech v spore. To znamená buď zamietnutie žaloby rozsudkom (neúspech žalobcu) alebo vyhovieť žalobe rozsudkom (neúspech žalovaného).

10. S poukazom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a či rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné jednoznačne vyvodiť čo bolo dôvodom zamietajúceho výroku. Ak ho založil na nedostatku relevantných skutkových tvrdení žalobcu, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností mohol zvoliť oprávnenie súdu požiadať stranu (žalobcu) o ďalšie skutkové tvrdenia (§ 150 ods. 2 CSP), a to napr. aj písomne (v prípade, že sa žalobca, resp. jeho právny zástupca odmietol z dôvodu hospodárnosti konania zúčastniť pojednávania). Pokiaľ by žalobca doplnil skutkové tvrdenia odmietol, bude súd prvej inštancie povinný posúdiť predložené dôkazy (príp. vykonať ďalšie dokazovanie, napr. zistením, či bol úver poskytnutý vkladom/bezhotovostným prevodom na účet žalovaného) a následne vyhodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadne na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli sporové strany.

11. Ak súd prvej inštancie založil zamietajúci výrok na bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na absencii predpokladov použitých pre určenie výšky RPMN, je aj v tomto smere odvolacia námietka žalobcu opodstatnená, keďže súd prvého stupňa sa z vyššie uvedených dôvodov (viď bod 8 tohto odôvodnenia) dopustil nesprávneho právneho posúdenia. K ďalším odvolacím námietkam žalobcu (napr. týkajúcich sa úrovne rozumových a vôľových schopností žalovaného a využití, či nevyužití jeho oprávnení, resp. o premlčaní nároku) z dôvodu ich irelevantnosti odvolací súd neprihliadol.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd potom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP mu vec v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ulohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu, súc pritom viazaný právny názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova aj o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

13. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).
- Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod

nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).